

Paraules d'homenatge al Sr. Jordi Bonet i Armengol

Pilar Fernández Bozal

Consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya

En primer lloc vull agrair a la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi i al Patronat de la Sagrada Família la seva invitació a acompanyar-vos en aquest dia tan joiós, i tenir així l'oportunitat de sumar-me al merescut homenatge al doctor Jordi Bonet i Armengol.

Com sabeu, un dels àmbits d'actuació del Departament de Justícia és el de les acadèmies, corporacions de dret públic que tenen com a finalitat principal la investigació en el camp de qualsevol ciència o art.

Com a consellera, he tingut més d'una ocasió de lloar el paper de les acadèmies, una de les màximes expressions del que coneixem com a societat civil, i símbol i exemple de la varietat cultural, artística o científica del país, i també signe de la nostra fortalesa.

Però el que estem celebrant i lloant avui no és el paper d'aquesta Acadèmia que avui ens aplega, a la qual encoratjo a seguir, en aquesta nova etapa, amb la seva magnífica obra cultural, sinó l'esforç, la dedicació i fins i tot la passió d'un dels seus membres més distingits.

Al llarg d'aquest acte, gràcies als diversos parlaments que s'hi s'estan fent, –especialment el del membre de l'acadèmia Sr. Daniel Giralt-Miracle–, hem pogut sentir moltes de les qualitats personals i dels encerts que han acompanyat i envoltat la seva rica i llarga trajectòria personal i professional, i els nombrosos mèrits i reconeixements que molt merescudament ha acreditat i obtingut.

Jo mateixa, encara que per poc temps, he tingut ocasió de fer-ne la seva coneixença, i de gaudir del seu tracte amb motiu del meu càrrec com a consellera de Justícia i com a presidenta del Consell Interacadèmic; i els puc donar fe que la seva és, tal i com la defineix l'actual president de l'Acadèmia Sr. Joan Antoni Solans, “*una personalitat polièdrica i singular*”, plena de seriositat i de rigor, però sempre acompanyada d'un entusiasme que abasta no només la seva important tasca com a acadèmic i com a president d'aquesta Acadèmia durant molts anys, sinó també molts altres àmbits que han merescut la seva atenció i que ha enriquit amb la seva dedicació, especialment, a l'obra de la seva vida, la Sagrada Família.

Mecenes, artista i professional polifacètic, protector de les arts, arquitecte, confident, amic, espòs, pare; home piadós i dialogant i amic, conciliador de voluntats, i aconseguidor de somnis impossibles; en definitiva, home de qualitats superlatives que el converteixen en home de país i exemple per a tots.

En aquests moments difícils, tots busquem mesures, fórmules i receptes per a sortir de la crisi –també de valors– que avui dia patim, tots cerquem referents on dirigir les mirades, i tenim la sort de tenir i gaudir avui aquí d'un gran exemple. Parlem de l'esforç i del treball conjunt, parlem de la unitat de la societat vers un objectiu comú, i la obra del Dr. Bonet és un clar reflex d'aquestes qualitats; només és en miralls d'aquesta mena on trobarem la força.

Perquè els grups, les associacions, les empreses, i també fins i tot els governs, estan constituïts per persones. I són les persones les que impulsen les institucions, com l'Acadèmia de Belles Arts; són les persones les que donen empenta i impuls als projectes, com la Sagrada Família; i són les persones, com el doctor Bonet a qui avui rendim merescut homenatge, les que fan anar el país.

Si un país és tan ric com ho són els seus ciutadans, ens hem de sentir tots molt afortunats i molts satisfets de comptar amb un capital humà com el que ha acumulat en la seva trajectòria el senyor Bonet. Que el seu exemple ens il·lumini i ens engresqui en la dura tasca que tots, les institucions però també cadascun de nosaltres, tenim per endavant.

Doctor Bonet, rebí el meu reconeixement més sincer, que és també el de tot el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies.